

Näytelmä: Verenvuotoa sairastava nainen (Mark 5:24 – 34)

Henkilöt: Jeesus (JE),
Oppilaat ja apostolit (OA)
Väkijoukko (VJ)
Sairastava nainen (SA)
Toinen nainen (TO)

SA: Johan on epätoivoista!
TO: Mikä on epätoivoista?
SA: Sairauteni pelottaa minua.
TO: Mitä sinä sitten sairastat?
SA: Kärsin jatkuvasta verenvuodosta.
TO: Tarkoitatko kuukautisia? Ovatko ne sinulla epäsäännölliset?
SA: Ei. Paljon pahempaa. Ajoittain verta vuotaa viikko- ja kuukausitolkulla.
TO: Sinähän vuodat kuiviin.
SA: Juuri se tunne minullakin on. Olen jo aika heikko ja väsynyt. Elinvoimani vähenee koko ajan.
TO: Oletko jo käynyt lääkärissä?
SA: Voi, voi, en pysty edes sanomaan kuinka monella lääkärillä olen käynyt.
TO: Sehän on kamalaa.
SA: Se on hirveää. Mitä kaikkea olenkaan jo saanut kestää lääkäreiltä.
TO: Se on myös rahakysymys.
SA: Tietysti. Eikä minulla ole enää rahaa. Kaikki mitä minulla oli, on mennyt tutkimuksiin ja lääkkeisiin.
TO: Eikä siitä ole ollut mitään hyötyä?
SA: Ei minkäänlaista. Mitä enemmän tautiani on hoidettu, sitä pahemmaksi se on tullut.
TO: Kuinka kauan olet sairastanut sillä tavalla?
SA: Jo ikuisuuden. Kuvittele, kaikki alkoi kaksitoista vuotta sitten. Olen lopussa. En jaksa enää. Haluan kuolla. (*Hän alkaa itkeä.*)

TO: (*Lyhyen tauon jälkeen.*) Oletko käynyt kellään luonnonparantajalla?
SA: Kaikilla, joita minulle on suositeltu.
TO: Eivätkö hekään voineet auttaa?
SA: Ei yksikään, ikävä kyllä.
TO: Minulle tuli juuri mieleen, ettet lakimme mukaan saa osallistua jumalanpalveluksiin etkä mennä temppeleihin, niin kauan kuin vuotosi jatkuu.
SA: Tietenkään en. Minut on suljettu seurakuntani ulkopuolelle. Se ei kuitenkaan ole pahinta.
Mutta kaikki, mihin kosken, muuttuu epäpuhtaaksi. Ja jos joku koskettaa jotain, mitä minä olen koskenut, hänkin muuttuu epäpuhtaaksi. Minut on täysin eristetty. Enää tuskin uskallan tulla talosta ulos.
TO: Minusta tuo sosiaalinen eristäminen, inhimillisten yhteisöjen ulkopuolelle joutuminen on vielä pahempaa kuin itse sairaus. Sinä tunnet itsesi varmaan spitaaliseksi.
SA: Juuri niin. Sairaaksi. Köyhtyneeksi. Ulkopuolelle suljetuksi. Aivan yksinäiseksi. Se vaikuttaa myös mielialaan. Depressio uhkaa minua.

TO: Kuulehan! Oletko sattunut kuulemaan eräästä nasaretilaisesta Jeesuksesta?
SA: Olen. Paljon olen hänestä jo kuullut. Kuinka kovasti haluaisinkaan tavata hänet kerran! Olen kuullut, että hän kysyy sairaalta, haluatko tulla terveeksi? Ja kuka todella häneen uskoo, sen hän voi – sanovat ihmiset – myös parantaa. Vain yhdellä kosketuksella. Tai yhdellä sanalla. Hän kuuluu kerran parantaneen jopa sokeana syntyneen. Ja ulossuljettuja spitaalisiakin hän kuulemma on parantanut ja palauttanut takaisin yhteiskuntaan.
TO: Minä en ole tuota Jeesusta vielä nähnyt. Mutta olen kuullut, että hän kohdakkoin kulkisi tästä ohi. Mutta toisaalta hän kiertää maata ympäriinsä eikä kukaan ei tiedä, milloin hän on missäkin.

SA: Ehkä Jumala armahtaa minua hädässäni. Ehkä kohtaan tämän Jeesuksen piankin.

VJ: *(Kuuluu lähestyvää meteliä. Ihmiset puhuvat ja huutavat toisilleen.)*

TO: Kuuletko melun?

SA: Kuulen kyllä. Siellä on joku tulossa. Kokonainen ihmisjoukko.

TO: Kun Jeesus on liikkeellä, yhä useammat seuraavat häntä.

SA: Laupias taivas! Olisipa tosi onnenpotku, jos se olisi hän! Mutta mitä ihmettä minä tekisin?

Enhän voi mennä kaiken kansan eteen ja sanoa sairastavani verenvuotoa.

TO: Ei, sitä et voi tehdä. Mutta voit aivan yksinkertaisesti sanoa olevasi sairas ja: pyydän, paranna minut!

SA: En uskalla sitäkään. Kuinka ihmeessä voisin päästä hänen lähelleen?

TO: Tunkeudu vain väkijoukon läpi.

SA: Minä yritän. Vaikka en tiedä, riittääkö rohkeuteni siihen.

TO: Pyydän sinua, älä anna tilaisuuden mennä ohi. Hän ei ehkä tule toista kertaa!

(Jeesus tulee. Väkijoukko työntää naiset sivuun. Takaa yrittää SA lähestyä Jeesusta. TO rohkaisee ja työntää häntä vähän eteenpäin. SA koskettaa Jeesuksen viittaa. Hän tiedottaa elein TO:lle: olen parantunut.)

JE: *(Kääntyy ympäri ja kysyy:)* Kuka koski vaatteisiini?

OA: Näethän toki, että ihmiset tungeksivat joka puolelta. Ja sinä vain kysyt, kuka kosketti minua!

JE: Tiedän kyllä, miksi kysyn. Tunsin kuinka minusta lähti voimaa. Joku kosketti minua.

Kuka

se oli? *(Katselee tutkivasti ympärilleen.)*

(SA tulee vavisten. Väkijoukko antaa tilaa. SA heittäytyy maahan Jeesuksen eteen ja nousee sitten. TO asettuu SA:n taakse.)

SA: Anteeksi, Jeesus. En nähnyt ahdingossani muuta mahdollisuutta kuin koskea sinua takaa.

Kahdentoista vuoden ajan olen sairastanut verenvuotoa. Kävin lukemattomilla lääkäreillä ja kärsin paljon heidän takiaan. Koko omaisuuteni olen menettänyt, mutta mistään ei ole ollut hyötyä, tilani on tullut aina vain pahemmaksi. Kuulin sinusta, Jeesus, ja tänään osui minun kohdalleni onni tavata sinut. Ajattelin, jos vain kosketan viittaasi, niin tulen terveeksi. Ja niin tapahtui. Tunsin parantavan voiman virtaavan minuun. Se teki minut terveeksi. Ylistetty olkoon Jumala, joka on sen voiman lahjoittanut!

JE: Tyttäreni, kuinka oletkaan uskonut. Uskosi on sinut parantanut. Mene rauhassa! Olet päässyt vaivastasi.

Kysymys: Miksi Jeesus, (joka tuli itse epäpuhtaaksi kosketuksen vuoksi) mursi kauhean lain avoimesti naisten edessä? Nainenhan oli jo parantunut. Eikö olisi ollut hienotunteisempaa ohittaa tilanne hiljaisesti?

Vastaus: Jeesus tahtoi, ettei yhdenkään naisen koskaan enää tarvitse hävetä naisena olemista.

Isä Theodor Rohner

Käännös: Heikki Pusa